

RASKOVANI

POJEDINI BROJ: DINAR

VLASNIK, DIREKTOR ODGOVORNI UREDNIK:
PAVAO ROCA

IZLAZI SVAKI ČETVRTAK, 11 JUTRA.

PREDPLATA: TROMJESEČNO DINARA 13, GO-
DIŠNJE DINARA 52. OGLASI PO CIENIKU.

UREDNIŠTVO I UPRAVA KUĆA Br. 543 - VODICE.

RUKOPISI SE NEVRAČAJU.

TISAK: PUČKE TISKARE - ŠIBENIK.

Naši narodni svetitelji: Matej Gubec, Dr. Eugen Kvaternik.

Nakon zlosretnog ugovora na Cetin-gradu, liječnik poplavio zemlju Hrvatsku: iskvari sve što je dalo iškarbiti, ubatali sve što se dalo ubataliti; kraj sve što se nezaštiteno dalo pokrasti; oskrvnuve i što se ne dalo oskrvnuti. I diže se drugom povicom XVI veka zemljoradnik *Matić Gubec*. Skupi oko sebe bližnju braću Slovence pa za staru pravdu — udri po gospodi i velmožam. Okvarena gospoda a još pokvareniji velmože podupriće oglodjanu sirotinju, skupiće vojsku; potu-

koše, uhvatitiše Mateja Gubca; s njim na usijane tronoge i okruniše ga — zažarenom gvozdenom krunom. Ovakom smrću svrši žice svoje zemljoradnički svetitelj *Matej Gubec*. Niemu dodje u pomoći Magjar i oba skupa složno: kradu, robi, guli, oskrvjuju po čitavoj Hrvatskoj. I našao se muž Dr. Eugen Kvaternik koji otrag 50 godina podiže otpor u Broćancu protiv zvverskog nasilja Niemaca i Magjara; doglavnici mu: Bach, Račkić, Vrdoljak, Ćurić, Fabijani; onda: Ugarković,

Soša, Milanović, Štrgar, Milošević, Došen, Čočić, Tepavac. Neznanstvo i glupost domaćih sinova vodjena vulošću Habsburgovaca namami *Kvaternika* dneva 11. oktobra 1871 pod Rakovicu gdje izgubi sa Rakijašem i Bachom svoje glave; ranjeni Ćurić zakloni se u Srbiju.

Ovaj naš svetitelj *Kvaternik* sa svojim apostolom Bachom preneseni su ovih dana u Zagreb zaslugom «Hrvatskog Zmaja».

Slava prahu *Gubcu i Kvaterniku!*

Nepravedna izmjena novca u Šibeniku.

Razglaba: Mihal Jerinić.

Čoravi nazori Ministarskog Savjeta.

Zao glas o toj nevidljivoj sjekiri širio se je od usta do usta, a mi smo, kašnje saznali, da je podpredsjednik komisije za izmjenu novca *Barkanović* taj čovjek, pa smo se u čudu pitali je li bilo umesno, da nam ta njegova sjekira pomučuje veselje i unutarnje uživanje onih dana.

Izgleda da je taj Barkanović odviše površno prosudjivao ondašnji položaj našeg naroda u Šibeniku, jer se inače nemože tumačiti činjenicu, da se je nakon glasina o njegovoj sjekiri pronio kroz grad i drugi glas, po kojem bi bio iz Splita donio sa sobom popis Šibenskih švercera — njih oko 200 na broju.

Ako je pak istina, da se je on izrazio, da bi se ovo 200 švercera imalo objesiti, onda je požaliti, da je vlast postala ovaino k nama jednog takvog njenog neopreznog povjerenika, jednog brbljavca i jednog neozbiljnog činovnika.

Naš položaj u Šibeniku je veoma delikatan i svaka netaktična riječ jednog vladina povjerenika može više da škodi našem općem probitku nego li najbolji govor kojekakvih agenata.

Narod je predao komisiji čiste krune na Božiju Pravdu; puna uvjerenja, da je čiste savjesti i da je pošteno zasluzio i prištudio predate svote, a nakon predaje novaca ostao je Barkanović razkoljeni očiju i sakrio svoju sjekiru, jamačeno žaleći da se je nakon svoga dolaska u Šibeniku onako lakounno izjavio o našem građanstvu.

800 Milljuna čistih kruna.

Kakove su krive i neistinite informacije imali članovi komisije o nama — najbolje proizlazi iz ove dvije činjenice. Komisija je računala da će u Šibeniku naći oko 800 Mil. čistih kruna. U tu je svrhu bila donijela sa sobom — tako se govorilo — 200 Milij. za izmjenu.

A koliko je našla čistih kruna? Prama onomu, što se čuje od članova same komisije u Šibeniku je bilo predano na izmjenu 169 Mil. dakle niti jedna četvrtina od onoga što je komisija očekivala. Tim su bili poremećeni računi članu komisije Barkanoviću i on se je na svoje oči uvjerio, da su

informacije njegovih doušnika bile neispravne, himbene i — govorimo oblo — lažne.

Na žalost Barkanović nije imao toliko moralne snage u sebi, da požali one krive nazore o našem Šibeniku.

Nepravedna relacija 1:6.

Odbivši ono zaplijenjenih 13.7 Milijuna ostatak će se zamjeniti u relaciji 1:4 do 100 hiljada, dok će oni, koji posjeduju preko 100 hiljada dobiti za svaku 600 kruna 100 Dinara. Nama nije poznata ukupna cifra ovog potonjeg iznosa, ali u stvaru ne odlučuje ona, već motivacija Min. Savjet. kad veli, »da se radi o bogatim ljudima, koji su trgovali i dobili znatne svote, pak njima ovom relacijom nije učinjeno krivo».

Čovjek koji je pomjivo pratio rad naših trgovaca u Šibeniku srebiće se slušajući ovakovo opravdanje i pita sam sebe, ma je li moguće, da u našem Min. Savjetu ne sjedi ni jedan član istoga, koji bi barem površno poznavao trgovačke i gospodarske prilike u našem gradu.

Ovom motivacijom Min. Savjet nehotice priznaje sve one neistinite podvake, koje su Mu od podredjenih podastre i opet nehotice upada u jednu krunu pogrešku, kojom i sam baca ružno svijetlo na naš grad. Kao što nemoženo dozvoliti da nas ruže kojekakvi neozbiljni vladini povjerenici, isto tako nije nam moguće prignuti glavu pred ovom tvrdnjom Min. Savjeta — jer i ona je nepromišljeno izrečena. Suum cuique — pa i Min. Savjetu njegovu, a On nam ne će zamjeriti jer Mu plevamo istinu na obranu časti ovog poštenog trgovackog grada.

Pod plastirom patriotizma.

Min. Savjet neka nam dozvoli da Mu crno na bijelo predočimo ono, što Mu Barkanović i drugovi nijesu predočili. Ni vragu pa ni Barkanoviću nije palo na pamet ono što su smislili neki «patriote» iz neokupirane Dalmacije. Stvar je poznata i vlasti i finansijskoj Delegaciji u Splitu, da narod između Splita-Sinja-Omiša-Motorskog i Metkovića svojedobno nije donio na izmjenu cijelu

Barkanovićeva sjekira u Šibeniku.

Još smo bili svi opojeni veseljem i radošću o slasku naše narodne vojske i vlade u Krešimirov ad; još smo puni veselja prolazili ispod slavoka «Broća Napokon!» na komu se već osušilo še od javora i mrite; još nijesmo za pravo ni erovali da smo se oslobođili teškog jarma pod jin smo stenjali nepune tri godine — a jedno će puće glas, kao iz vedra neba munja, da je naš grad prispio neki gospodin iz Splita — sa šikom u ruci.

Ko je taj čovjek i što traži od nas? Čemu ekova sjekira, kada smo mi na poljani Kralja tra i na tacunu predali naša srca našoj našloj braći?

svetu markiranih i čistih kruna. Tamo se je vodila formalna trgovina sa nežigovanim krunama. Za 5 do 10 hiljada dinara moglo se je dobiti na laku ruku do Milijun čistih kruna. Nije ovo preterano!

Pametni patrioti upotrebili su prigodu našeg narodnog veselja i dodjele k nama da se s nama veseli, ali sa sohom donesoše oni i čistih kruna. Te krune nijesu oni prikazali na promjeni! Ne! Nijesu bili oni ludi! Oni nakupovaše robe, a čiste krunе ostavise našim trgovcima na laku!

Na ovu lukavost nije onda mislila ni pograđena policijsko-financijska straža, ni Delegat finančija u Splitu, pa ni sam Barkanović! Patrioti su promjenili krune u Šibeniku za dobru robu, za koje danas imaju da odgovaraju naši trgovci.

A koliko je čistih kruna unesenog iz prve zone, kada je tamo narod bio upređen, da će mu se za 20 kruna davati samo jedan dinar? Seljaci su iz dreniške i kninske občine leceli amo na buljuku i kupovali su svakovršnu robu kod naših trgovaca.

Mi znamo, da je za vrijeme okupacije k nama dolazilo kupovača iz Bosne, Srbije, Vojvodine, Dalmacije i ti su iz početka donosili amo markirane krune. A kada su amo moralni na istim gubiti 20—30% da dobiju čistih kruna, onda su kašnje sami donosili čistih kruna i mi saznamo onom zgodom, da su se u Mostaru, Sarajevu, Splitu itd. otvorili novi kemički laboratoriji isključivo za čišćenje žigosanih kruna. Koliko su miličuna unijeli ovi kupci u Šibeniku? Zar ova okolnost nije poznata Delegaciji finančija u Splitu? Koliko je tih kemičkih laboratorijskih bilo otkriveno i jesu li njihove gazde bili kažnjeni?

Dalje. Je li istina ili nije, da je u Splitu bilo zaplijenjeno čistih kruna, koje su kašnje bile slobodno propuštene od same naše vlade i to na intervenciju naših političara? Ako je to istina, čemu danas dolične osobe, a ne onda pri zapljeni, uznemirivati radi par hiljada kruna?

Je li istina ili nije, da je postajala jedna naredba, uslijed koje se je iz naše Države moglo prenositi u okupirano zemljiste čiste krune? Ako nije postajala ta naredba, kod nas se je ipak tvrdilo da jest.

Ne duljimo o načinu, kako su se amo uvadljale čiste krune, radje svrhnimo pogled na ono neosnovano mnenje Min. Savjeta, da nam sa relacijom od 1:6 nije krivo učinjeno.

Aktiv i pasiv našeg džepa.

Da je naš Ministar finančija od svojih podređenih činovnika, koji su mu počinjeli izvještaj o našem aktivi potražio bio, da mu istodobno poslušnu izješće i o našem pasivu, uvjeren sam, da bi došlo do Min. Savjeta u pitanju promjene kruna bila drugačije glasila. Niti bismo čuli i jedne riječi

o zamjeni 1:6, niti bi kod nas bilo govor o zapljeni novca lobožnjih švercera.

Po svemu sudeći izgleda da su svi mjerodavni krugovi zahoravili upravu na naš pasiv.

Prije dolaska naših vlasti u Šibenik naš je dug iznasio oko 6 mil. lira. Ne računam liri kurs 20 nego samih 15, to je 90 mil. čistih kruna.

Dalje smo imali na strani pasiva oko 10 mil. dinara. Kurs mu je bio 10 kruna, to je 100 mil. kruna. Osim lira i dinara imali smo za jedno 35 mil. duga kruna. Ukupno 225 mil. kruna. Od bijemo li ono 169 mil. koji su prikazani na zamjeni, to mi imademo deficit od 56 mil. čistih kruna.

I kada Min. Savjet odredi, da se cijelokupna prikazana svota izplaže u razmjeru 1:1 i onda se Šibenik neće moći riješiti tog ogromnoga pasiva. Taj pasiv ne predstavljaju mali posjednici nego uz se lješku upravu trgovacki svijet. A da će Min. Savjet doći našem narodu u susret i prije izpravljavanja treće još okupirane zone, o tomu nemože biti dvojbe, jer sve kada bi se u trećoj zoni našlo neznam koliko svota viša od one proporcionalne, to se nebi smjelo nas amo kuzniti radi tudišnjih grijelja.

Apel na Ministru. Savjet.

Zamjena čistih kruna podigla je u Šibeniku nepotrebnu prouštinu i bez ikakve nužde uzrujala mnoge naše sugradjane, koji su krvavo stekli i pristigli koju hiljadu kruna. Relacijom 1:6 ili zapljenom od ono 13:7 mil. kruna naša se državna blagajna nebi koristila. Kakovo je ipak razpoloženje proizvelo sva ova nepomišljenu hajku kod našeg privrednog svijeta, o tomu mogu naše vlasti tučno obavijestiti Min. Savjet. Od Min. Savjeta nikao traži protekcie. Imali državna vlast najmanje razloga da postupa proti x ili y u Šibeniku, neko postupa, ona će tim postupkom razčistiti mutni horizont nad Šibenikom. Ustanovit će se, ko je pošten a ko je nepošten. Ali Min. Savjet se ne smije obazirati na prostu sumnjičenja i to On i neće, pak mi upiremo oči u Njegovo pravedno rješenje ovog za naš grad pitanja trgovacke časti i solidnosti.

Pravotrijek našeg Min. Savjeta ima da začepi živo svim onima podmuklima hajenama, koje su i tajno i javno rovarili proti Šibeniku i diljem naše domovine širili najodurljive glasove o trgovackom poslovanju naših domaćih ljudi, kojima veliki dio pučanstva ovog grada i okolice ima da zahvali, da za vrijeme rata, kao što i od zaključka Rapskog Ugovora pa do dolaska naše vojske, nije skapavao od gluda — uza sve pune džepove čistih kruna.

I da je kod nas više uvidljavnosti a manje zloče inožni od tih ljudi zasluzili su koliko naše, toliko priznanje i samog Min. Savjeta — a ne Barkanovićevu sjekiru!

U Min. Savjetu sjede ljudi — koji nemaju nikakva razloga da ubijaju ugled, našeg trgovackog svijeta — i mi svi očekujemo Njegov pravorječki mirne duše i čiste savjesti, uvjereni da će On, spoznавши naš pasiv, baciti ad acta svu kruhu kritih izješćaju o našim trgovcima, jer se jedino na taj način može pružiti moralna zadovoljstva onima, koje se je u javnostima blatio, a oni naši njihovim trgovackom spretnosti spusili od gluda.

Žale za egipatskim loncima.

Naš kolega Vinko Kišić u sudušnje „Novo Doba“ ostaje nepopravljiva Austrijska bekrija „Narodnog Lista“. Osvrćući se na „Rukovaku bunu“ na objektivu 50 godišnjice, kad Kvaternik zapuci svojom krvlju i glavom željkovanu slobodu hrvatskog naroda slučenu od vječeva po Njemcima, Magyarima — reflektira:

„Kvaternik svojom neuspjelogom bunom, koja je bila više plod njegove mistične romantične nauri nego li ozbiljnog prosudjivanja situacije, uredio je onda zlom plodom po sve Slavene u monarchiji. Bilo je to u času kada je dvor povjerio Hohenwartu zadacu da sustavi vladu koja bi kušala da postepenim uvajanjem federalizma zadovolji Slavene u monarchiji. Njemcima i Magyarima došla je rukovučna huna kao naručena, ovi su je znali tako da iskoriste, da je cito plan pao u vodu. Franjo Josip onda je rekao: „Nelojalni Česi i Hrvati poznaju se ovim što oni hoće preko Hohenwarta.“

Ovaka šta mogu napisati samo politički pro-pale duše; duše kojima je — Irhbu; želudac do-

movina. Ovo se zove poput Izraeličana žaliti za Egipatskim loncima; zove se pljunuti na prošlost sadašnjost i budućnost Hrvatskog plemena; zove se: da svi narodi Europe, pa i naša plemenska braća Srbi imaju pravo, što zaziru od nas Hrvatu — jer Hrvat robska, servilna pasmina; pasmina slugana i roblja. A ipak Hrvati ovakovih priekora, podvala ne zaslujuju; u svjetskom ratu sa svojim, iako skromnim žrtvama, pokazale ono što neumrli Kvaternik 11. oktobra 1871., uz ostale sumučenike, zapečatio svojom krvlju i glavom.

O gradnji splitske luke.

(P.D. Clio Jugoslavica)

Split ima tri luke: sjevernu, zapadnu i južnu.

Odavna primiti pišanje onih novina, koje se bave pitanjem luke potrebne našoj Jugoslaviji. Najviše o tom pišu splitske novine. „Novo Doba“ 8. listopad. nosi i načert luke u Splitu. Što ga inž. Senjanović izradi.

Krasan načrt! Služi na čast g. Senjanoviću koliko radi brige oko rodnu mjestu, toliko radi njegove rjetke pjesničke vizije.

Ipak načrt nije absolutno neizvediv; relationo pak dolazimo do onoga: nije sve za svakoga. Sve je pravne smaganje.

Gospodar iz Splita, ma koje doba, vode ţilavu agitaciju za avio Split. To je, da se poohvali. Nu, oni Jugoslaveni, koji nesme Špičani, vide tu stvar drugim očima i opažaju, da Splitčani, pri svojoj agitaciji da podignu Split, neodređe prave mјere, pače u opravdanom zanosi lokalnog rodoljubstva predlože granice mјere i zaboravite na onu. Živi i dej živeti.

U pitanju željezničkog spoja zaledja sa morem, oni vide samo Split. Bez obzira na trošek i može li naša država odoliti sada njihovim zahtjevima, oni traže samo direktan spoj Beogradu sa Splitom, kada je da Jadranom mora nestane Boke kotorske, Dubrovnika, Metkovića, Šibenika i Sustoka.

Mi pitamo za sebe i za svijet: Može li Jugoslavija, može li Dalmacija dozvoliti jednu prugu, od koje bi imao koristi sam i u minima? Ne želim za Split, ali nemože nikao od ostale Dalmacije tražiti, da želi za sebi.

Zašto gospoda u Splitu ne učešte stvar ovako, kako smo i u naši Dalmaciju učili. Mi dijelimo Dalmaciju u dva dijela: južni i sjeverni, i njih treba sad spojiti sa zaledjem i radi Interesa zaledja i radi interesa njihovog, a pri tom nastojati, da država troši što moguće manje, dotično, da jednim tramvonom donese drugom i izbjegi se što više koristiti.

Južna Dalmacija je već spojena preko Sarajeva sa zaledjem, da je nezauzimljivo i nepravdeđeno tražiti, da se Split spoj neđe oko Mostara sa prugom, koja vodi iz Sarajeva u južnu Dalmaciju. Ovdje bi se učinio jedan prilično veliki trošak, a napravila bi se u našu smutnju, nečim opravданo.

Takav spoj, kad bi bio pravedan, značio bi, ako ne smrt, a ono bar teški udarac u teško oštećenje Metkovića, Dubrovnika i Boke. Dok i ova trojka hoće da živi, ta i oni su zakonita djeca Jugoslavije.

Sjeverna Dalmacija nema pravog spoja. Njeg je treba dati. A sjeverna Dalmacija je Split i Šibenik. Naravno logičan spoj sjeverne Dalmacije sa zaledjem ide samo preko Knina. Rođeli dobra jednako svoj Dalmaciji i ima na umu interes države i stednu novac, tu mora to jasno da vidi s Knina kao čvorušta, idu pruge dalje: bilo su sjever, bilo su sjevero - istok ili na istok u Jajeu, a od Jajca kud hoćeš.

I zadovoljni sva krajina a trošak manji za Državu. Zadovoljan Šibenik, Split a dolje zadovoljni Metković, Dubrovnik i Boke. Sva za zakonita djeca.

La ove postrane, da se vratimo na Splitske tri luke.

Fantazija inž. Senjanovića je velika. Njegov je načrt za naše prilično jedan uspjeli Vernerov roman s tom razlikom da naručili Roman Žilj Verneru matematički dokazuju obrazdijane projekte, dok nam Senjanovićev načrt ne predočuje potrošnju, name onu ogromnu svotu koju bi potrebovali splitske luke, kada bi se država odlučila da pristupi njegovom ostvarenju, a u još manje nam gorovi o rentabilitetu.

Po mjeranju, što nam ih dava sam načrt, pokušali smo da ustanovimo, koji bi so rad imao tu produžiti i koliki bi trošak bio. Ako bude koja pogreška, neka nam se izpravi.

Po mjeranju načrta, površina mora, koja se ima nasutu za obale u luci sjevernoj i zapadnoj, iznosiće bi oko 2,340.000 m². Pošto bi te luke imale bili prvega reda, onda treba da bude i primjerena dubina pri obali za velike trgovačke brodore. Za parobrode do 5000 T. brutto reg. Engleski traže dubinu od 7,35 m. a za brodove od 8000 T. traže dubinu od 8,36 m.

Uzvješća da Splitske obale idu postepeno nizvod od kraja u more to bi srednja dubina za nosionicu bila od 3,5 m. To bi znacilo, da bi pri izgradnji reč dviju luka trebalo nositi materijalu između 7 do 8 milijuna kubnih.

Što misli inž. Senjanović, koliko bi on tražio za iskopanje i za prevoz jednog kubnog metra od iskopista do obale?

Bilo bilo dostatno 300 do 400 milijuna Kruna? A gdje obala? Muš? A potrošilo bi se možda i više od 400 milijuna Kruna.

Odkle kamen za nosionicu u Splitu? Tupina za to nije. Mljin je najbliži, dakako!

Napraviti vidimo kad bi se u Gružu potrošilo 50 milijuna Kruna, a u Šibeniku drugih 50, dobili bismo dvije zgodne luke, a kad bi se još nešto potrošilo u južnoj Splitkoj, imali bi tri luke na Jadranu prvega reda.

Mi držimo, da bi sada bilo dostatno da se maknemo za ovaj maleni kornik naprijed, a onu pjesničku viselu sjeverne i zapadne splitske luke ustavimo budućnosti, kada se na Mororu otvore zlatni majdani.

Nepotizam.

Pri Državnom odvjetništvu Žemaljskog (Za-
vanskog) suda u Šibeniku, ima da se imenuje dr-
žavni odvjetnik sa šestim razredom čina. Nije nam
poznato, koji su sudski činovnici pitali to mjesto,
ili kako čujemo, bio je predložen savjetnik Gučić.
Ve znamo koje su vrline tog gospodina, ali znamo
da je on bio samo tajnik na prizivnom gradu i
javio se jedino administrativnim poslima. Nije ni-
čada vršio sudačko zvanje. Nije sustavio nijedne
nesude, a sigurni smo da ne samo da nije sastav-
ljeno, nego nije ni video nijedne optužnice. Vjeru-
mo da neko može da bude vrijedan i bez prakse.
Ali je to malo teško, a opet mislimo da se na neko
objesto može da postavi jedan, ako slučajno nema
trugih notjecatelja, ili ako dočini slovi kao kakav
osobiti kapacitet.

Raspitivajući, obezneli smo da je taj mladi
ospodin zet g. Pijera Biankini, brata našeg Don-
ure, koji je (don Jure a ne Pijero), ovih dana
javio svoju pedesetodišnjicu kad urednio bivšeg
Narodnog lista i za to dobio orden Sv. Save I-
stjepena, a prije tog ordena, nazad malo mjeseci,
šta mu je podijeljena doživotna renta od 1500
marina mješćeno, premda on ima u Zadru jednu
eliku svoju palatu od koje, kako čujemo, prima
ekoliko hiljada dinara na mjesec za najam, ima
u Hvaru, predsjednik je markarnice za što
čim plaću i predsjednik je komisije za izmjenu
članica u II. i III. zoni i t. d.

Drugi zet g. P. Biankina, mladi D. r. Penović,
nasao g. Gučiću, već je namješten na ministar-
stvu, pa rekao bi, da sad treba i ovomu dati jedno
če mjesto i bolju platu.

Mi smo mislili da će se padom Austrije pasti
onaj sistem koji je onda vladao, ali na žalost,
o ovom i još mnogim činima, vidimo ne samo
a traje, nego se opetuje u još većem i jačem
stu. Izgleda naprosto da neki, koji su u ona vre-
ma bili počeli letiti, ne mogu i ne znaju da se
ad malo zaustave već kao da moraju i dalje da
one onim kasom, bez obzira jeli to pravo, i koja
e šteta time nanosi drugim ljudima, koji su ra-
ili i nema razloga da ih se nemilosrdno preskače
ubija im se volja za rad i službu, kad to nijesu
aslužili i kad im mjesto hoće da odnese neko
slagji i nespremni sami za to što je svoja nekim
eklim ljudima, bio je i danas je prijatelj onima,
oji još samo oblače a ne vedre.

Šismo iz Zagreba.

11. 10. 1921.

Sve novine u ovo zadnje vrijeme pišu o ne-
kom fantastičnom poduzeću „Omnium Serbe“ ak-
cijonarskom društvu za podizanje kod nas jedne
čitke pušaka, puščane municije, fabrika topova,
tilijeriske municije i aviana, gdje bi među gla-
nim akcionerima bili sin g. Pašić i bioši mini-
ster V. Janković. Kako je fantastično to samo po-
uzeće, tako su isto fantastične i glasine o njemu-
gradska „Republika“ donosi vijest, da je vlast
amjernim otezjanjem odbila ponudu reparacione
omisije, koja nam je za ratnu oštetu htjela dodili
jednu kompletnu njemačku tvornicu oružja.
Lada je to zato učinila, da bi ponudu „Omnium
serbe“ bila primljena bez poteškoća. Ako to odgo-
ra istini, onda je to skrajnje izigravanje nar-
avnog dobra. Odluka o tome se ne bi smjela doni-
ti bez odobrenja parlamenta, a i to ne krajnje
uramleta.

Ovdje opstoji „Savez hrvatskih učiteljskih dru-
ava“, koje bi moralo po redarstvenom nalogu, a
u tvrdom kraljevskog namjesništva, predati u roku
i 24 sata cijelu imovinu „Povjereništvu Udrženja
i učiteljstva“ u Zagrebu, u ruke gosp. Škavića.

Opet danas pokusaj udrženja policijani, a ne
orazumom. Neću, da o tome dulje pišem jer je S.
U. O. podnio radi smetnji posjeda tužbu pro-
namjesnika Jurja Demetrovića, redarstvenog
vratelja Franje Urbania „Povjereništvu udrženja
i učiteljstva“ i Josipa Škavića. Sud će izreći
oju 12. o. mj. za koji je dan zakazana rasprava.
Tome će Vam tada oprobirati.

Nekidan je bio amo g. St. Prulić. Tu se je
stao i konferirao sa vođama stranaka „hrvatskog
oka“, kao i sa vidjenim ličnostima. Njegov
put imao potpuni i očekivani uspjeh. Sam
sadrži ih pregovora i čitavi program tog zajedničkog

rada se za sada krije, te nije dobro poznat, ali je
stalno, da je došlo do idejnog sporazuma, i da je
utvrđen program zajedničkog rada opozicije. Rad-
ikalni, još više demokratički listovi nastoje svim
silama, da oslabi dojam tog sporazuma, koji se ne
dade poreći. Značajno je što kaže i sam komu-
nički službenog presbira ministarskog predsjedništva
o toj akciji: „Zagrebacki su svi više povjerenja
dočekuju g. Protića, jer su uvjereni, da se Protićev
potrek nagliši u Vojvodini i Srbiji.“ Za sada se
još nezna, da li će „hrvatski blok“ ići u parlomen-
at, ali izgleda, da će nastaviti politikom čekanja,
jer glavni im je uvjet ulaska u parlament — re-
vizija ustava. Svakako čim se parlament otvorí
započeti će g. Protić parlamentarnu akciju opozicije.
Danas bi se imali nastaviti u Beogradu pre-
govori između demokrata i radikalaca, gdje će prvi
ponovno tražiti, da se radikalni klub javno izrazi
glede akcije Protićeve. Izgleda, da se ni ovaj put
ne će razumjeti ništa, budući radikali smatraju još
uvijek g. Protića kao podpredsjednika svoje stranke.

U četvrtak (6. t. m.) započela pred ovdješnjim
kr. sudbenim stolom glavna rasprava protiv aten-
talatora na ministra Draškovića: Rodoljuba Čolakovića,
Dimitriju Lopandiću, Aliju Alijagiću, Nikolu
Petroviću, Stevu Ivanoviću i Nebojšu Marinčoviću.
Poslije nego su optuženima oduzeta generalija,
prešlo se na čitanje optužnice, koju su svi saslušali
mirno, dupaće i svegmatično. Zatim je preslušan
prvi okrivljenik Rodoljub Čolaković, koji u glavnom
priznaje sve, samo nijeće, da je on bio inspirator
atentata, kaže da je radio iz uvjerenja, smatra
ovakov državni porekad parasitom, te se ne osjeća
krivim. Na upit predsjednika, da li je bio spremlijen
atentat i na kralja Aleksandra odgovara: „Kara-
djordjevići nisu Romanovi.“ Zatim se preslušalo
Nebojšu Marinčovića, koji nijeće uopće sve veze
sa atentatom. Alija Alijagić priznaje sve, žali kao
čovjek što je ubio čovjeka i otca, ali se takodje
ne osjeća kriv, kaže, da njegova nakana nije bila
ubiti; već atentatom samo upozoriti na ukidanje
„Obzname.“ Nagovoren nije bio od nitkoga, već
je radio iz vlastite inicijative. Kad mu je predo-
čeno, da je prije drugčije govorio, kaže da je morao,
budući su ga na puliciji batinali. Danas se je na-
stavilo preslušanjem drugih okrivljenika. —

U arnošnjoj vlasti je došlo do krize. Demi-
sionirao je veliki župan u Zagrebu i Požegi, a pre-
dao molbu za pensioniranje šef povjertišta za so-
cijalni skrb Ancel. Poslije velikih, ali neizvršenih
programa ide i on, a vlasto kari da ukine uopće
povjereništvu za socialnu skrb. Kraljevski se na-
mjesnik Demetrović zbog toga nalazi u Beogradu,
kao i zbog ukinuće visoke tehničke škole u Za-
grebu, koja izgleda, da se neće ukinuti. —

U nedjelju su pripredile stranke „hrvatskog
bloka“ spomen — slavu prigodom 50. godišnjice
tragične smrti Eugena Kvaternika. Na spomen slavi
su govorili D. r. M. Drinčović, D. r. Košutić, i St.
Radić. Svetla je bilo dosta, koje je saslušalo go-
vornike plješkanjem i klicanjem: „Slava!“

Vijesti grada i okoline.

„Raskovani“ prešao u ponovno otvorenu „Pučku Tis-
karu“. Suvlaštini tiskare g. Jere Matadić tipograf.

Svečani otvor realno-gimnazije obavio se pr. nedjelje
sa govorom Ravnatelja g. prof. Ježiće. Uz glijazu dječaku po-
vorku krenu u svetu misi u stolni crkvu.

Obznanu. Usijed odluku ministarstva za agrarnu re-
formu 14. t. m. br. 2879 pozivaju se dobrovoljci, koji reflek-
tiraju na zemlju za kolonizaciju da ne polaze od svojih do-
mova prije no što bude svaki pojedinačno pozvati od nadle-
žnih agrarnih organa.

Oni koji nisu do sada podnijeli molbe, neka ih pošalju
poštom.

Pokrajinsku Upravu:
Meličić s. r.

Odbor Udruge Maloposjednika u Dalmaciji posla-
nam je upute u pogledu izjave, koje će da nadležnom mjestu
vlastnosti izjaviti. Mi smo to zanimanju protumačili, ali
„čuća čuću.“ Dalj smo upute tiskati, i ko hoće da ima
„crno na bijelu“ neko se prijava, dobit će uz malu naknadu
troška tiska. Prijavo prima Jure Matadić tipograf.

Čudnovati glasovi nam stižu da u Pristegu ubi oruž-
nik svog poštovoda, a u Tisenskom pobijeđi oružnik u po-
tuljivima okupatoru kraj — Pakoštane.

Nakon četrnaest godina posjeti svoj rodni kraj — Vod-
ice Vicko Bastić učitelj u Prokuplju (Stara Srbija). Uči-
telj učio u Rasteviću kotar Benkovac po poštu u Ameriku.
Pred rut stigao u Srbiju. Stupio odmah u vojsku i svu tugu,
žalost, nevolju na uzmaku preko Albanije na Krf pa dalje u
Bilzertu (Afriku) podnjeo. Borio se na Solunskoj fronti; do-

zivo oslobođenje Srbije i ujedinjenje Jugoslavije. Bio nam
živ i zdrav!

Objava delegacije Ministarstva finansije u Splitu br.

20478, počasni 1 tek.:

1) sva poduzeća obvezana na javno polaganje računa
i sve protokolirane firme dužne su, da vode knjigu ob-
avljenog prometa.

2) sve slobodne profesije mali trgovci, zanatlje, obr-
nici odnosno sva lica koja nijesu protokolisane firme dužni
su, da vode knjigu obavljenog prometa.

Sva takva poduzeća dužna su da vode knjigu obavlje-
nog prometa i pored nje, tačnu evidenciju prodatih količina
koju dnevno zaključuju po prodanoj ceni i tako dohvime
sumu unose u odnosne rubrike „Knjige obavljenog prometa“

Formulari knjige obavljenog prometa, te formulari pri-
jave mogu se dobiti kod poreskih ureda i općina uz cijenu
od 4 kruni svaki formular.

Jadi selljana Banjevacu. Ivana Janjića prepo-
rukom karabinjera postavila talijanska okupatorna
vlast za glavare mjesta, a skinula domaćeg vjernog
sina Matu Bakovića. I naši vlasti još Janjića trpe
glavarem. U državi smo SHS!

Novopečeni radikal upravitelj kr. poglavarstva
na Benkovcu Davčević. Da se uzdrži na jaslu, jer
premješten: iz demokracije uskočio u srpsku radikaliju,
i sad ga s stolicu ni Bog ne makne. Znao
Dr. U. Desnicu svojoj stranci pribavljati robiju, imenovanjem Jurkovića — rodjenog benkovčana —
poglavarom u Benkovcu. Ali Davčević svojim uskoč-
stvom osuđio i ostao na koritu.

Alaj smo sičušni. Mizerija. Kakvo Albansko,
Balkansko, Talijansko, Evropsko pitnje! Pobile
se zebe o prenos pepela, inače zaslužnog i nikad
neprežljivenog rodoljuba Franje Supila. Ljudi ko
njegove mučenike, slike ostanke prenjeo da pre-
nje, samo nek budu u i na rodjenoj gradi.

Natječaj stipendija zaklođe Dr. Dimitrovića
mogu uživati samo djaci srbi bez obzira na vjero-
ispovjed iz Dalmacije i Sarajeva.

Bogataši, imate li stida. Okovo „Novi List“
u broju 8 tek. — Ministar predsjednik Pašić vlastnik
67 kuća na glavnijim čočima Beogradskih ulica
upisao 15 petnaest hiljada dinara u državni in-
vesticioni zajam 7%.

Pošta.

g. Sudje — Wten — Druže tamovanja; sup-
palnici Austrijskog robovanja, veseli nas da si na-
mješten kod „Jadranske.“

Drugu internacije Mittergraben — Dubrovnik:
Marun opć. uprav. Skradin: Dragišić bankovni či-
vnovnik Skradin; Milin i Baljkas na domaćoj gradi,
Šibeniku: svi živi i zdravi. Veseli nas, da si se ože-
nio, a još više da imaš sina. Bog vas svi troje po-
živio. Pozdrav i starcu Risti. Zdravo!

Braći taocima na znanje — Umro nam drug
Laptalo Kristo. Dneva 3 tek. bio mu u Dubrovniku
sjajan sprovod. Vječni mu pokoj.

g. L. R. rodj. A. — Vodice. Pametno si uči-
nila. Uskračili ti dohodak a ti buritum Povij. Agr.
Ref.: „ovliko da znate; inače zamjerio: da nadle-
žne vlasti puštaju boljevčizmu okrasti najbolje
(najvjernije Ur.), svoje državljane. Kako država sije
onako će i zeli.“

g. Kordić Stipe — mjesto. Vidio si i sam da
si sestrom u imeniku talijanske autovarancije:
„Kako su Talijani fabrikovali Talijane“ zabilježen
Cordich Stefano, Tomasina. Kaže da si Hrvat i
kao takav uviek se isticao. Ne zamjeri, ali to mi
niesmo osporavali.

Poštarski Ur. — Skradin. Za Roški - slap polazi
pošta svakog utorka, četvrtka, subote. Pa kako to,
da naši predbrojnici List primaju nakon 20 dana?

g. Giacinto Matiazz. Odnosno vjesti u br. 6
nošega Lista, na vašu želju razpisatamo se, i mnogi
nani reče, da u njihovu pamet niste bili talijanski
ardit, niti da ste pitali službu u vojski države S. II.
S. medjuto dobismo i ovo pismo: „Molimo pro-
pitajte se kod gg. Beroša i Silobršća, sto za njihovo
bancina ima da traži spicjer Giacinto Ma-
tiazz, koji je za vrijeme talijanske okupacije služio u
Dulibicevoj kući na Gorici.“ — Da ne dangu-
bimo, budite toliko dobr, razpitajte te se vi, pa nam
pismeno javite, e da se ne gubimo u čakule.
Vrieme je novac!

I tebi brate — Split da se zna iznašamo:
„Evela ti na junačkom držanju i što nisi nikada,
tak ne pogodovaš niskom instinktu masa. —
Pravo, popu pop, a bobu bob!“

Moje je mnenje, da bi ti moguo postati tome
uporištem potlačenih, jer se je tvoj duh uvek
bunio na nepravdu, pa dolazila odkuda bila, da
bila.“

JAVNA ZAHVALA

U teškoj nesreći, kaja nas je zadesila smrću našeg milog i neprežaljenog oca

**Ante Aduma pok. Mate
pom. kapetana**

ovim putem izjavljujemo duboku zahvalnost tječniku Dr. A. Matkoviću, koji se je svojski za zdravlje njegovo zauzimaо, župniku Don J. Aniću, koji mu je u zadnjim časovima duževno utječu pružio: zatim općinskim upraviteljima Zlarinu i Šibeniku mnogo poštovanijim Don A. Šare i Don I. Blažiću, prof. S Javoru i popu K. Krstanoviću, te prijateljima i znancima, koji tielo milog nam pokojnika do vježne kuće ispratiše, kao i svima koji učestvovaše u našoj žalosti i naštojao da nam ublaže tešku bol nad gubitkom nezaboravnog roditelja.

Zlarin, 12 Oktobra 1921.

Obitelj pok. Ante Aduma.

Priobćeno.

Gosp. Kr. Kotarskom Poglavaru — Šibenik.

Dalje Vas ne znam. Zaštiti te blednu ulovicu i njezinu djecu. 30/9 došao je Bosanac igrom 39.

.) Za članke pod ovim naslovom Uredništvo neodgovara

Pred farmacijom Gorubora, postavi na broj žandar Mate Simundžić, a u za nj sin mi Domenik. Bacili se „coni“ i srča posluži mome sinu. I svi prisutni uzvrdili, da zgoditak patri mog Domeniku, samo što žandar Simundžić prisvajao sebi, pa mi napao tvarno sina šakom za vrat i za uho, sin mi se sklonio u dučan, a za njim pomenući žandar: da ga se ne će ostaviti, dođe mu kožu s glave ne sadre.

Skradin, 5 listopada 1921.

Marija ud. Scott.

Mali oglasnik.

(Do 20 rieči 5 din. Svaki pet daljnji rieči 1 dinar).

Stan sa jednom sobom i kuhinjom, traži se namah. Pismene ponude na upravu lista pod „Hes stanu br. 101“.

Služkinju viernu i odanu traži bolja situirana obitelj. Roha se pere izvan kuće. Propitati se pod šifrom „K P. br. 102“.

Kredenca

na prodaju. Umjerena cijena. „Broj 103.“

Drva Kupio bi hraku suhih drva srednje debeline. Ponude upravili pod „Skuha drva br. 101“.

Bajame na prodaju 20 Kg. „Obrnuti se pod Bajame.“ Br. 105.“

Oglas, za „Mali Oglasnik“ prima Pučka Tiskara svaki dan do sredje na večer.

Sve se pismene ponude šalju na upravu lista „Raskovani“

SINGER

ŠIVARČIH STROJEVA ŠIVARČIH IGALA

NAKNADNIH DJELOVA

MAŠINSKOG ULJA

PRODAJE UZ GOTOV NOVAC

I OBROČNU OTPLATU

NA SVAKOJ JE MAŠNI NAZNAĆENA CIJENA USTANOVljENA ZA CIJELU JUGOSLAVIJU

SKLADIŠTE — ŠIBENIK
GLAVNA ULICA

ZASTUPNIK

ANTE FRUA

- KNJIŽARA I PAPIRNICA -
FILIP BABIĆ
ŠIBENIK

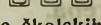
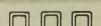
Potpuno skladišta knjiga na našem i stranim jezicima.

Tvorničko skladište papira uz najjeftinije cijene.

Sav pribor za uredi, općine i škole.

Skladište školskih knjiga.
i Kr. Zemaljske Naklade u Zagrebu.

Prima predplate na
STRUČNE I PERIODIČNE ČASOPISE
svakog jezika i stuke.

MUZIKALIJE SVAKE VRSTI.

Zahajevajte cjenike papira i popis knjiga - Cjenik za uredi

Prima uloške

na knjižice i tekući račun uz najpovoljnije uvjete, te obavlja sve bankovne transakcije najkulantnije.

Prima terminirane uloške - (Term-Deposits)

— te ih ukamaće na 18 mjeseci sa 5% na 24 mjeseci sa 6% —

Obavlja sve bankarske poslove najkulantnije.

Ante Sladoljev - Vodice

Ima za prodaju navrnutih loza ||

|| Aramo i Riparija rupestris. ||

Jurićev i Kesić - Bakar Veletrgovina dalmat. vina
samo na veliko

Pučka Tiskara u Šibeniku

književna djela, tiskanice za sudske, općinske i župne uredi, trgov. listovnih papira itd.

Naručbe se primaju kod g. A. Ungaro, u širokoj ulici br. 172. — — — Izradba brza i solidna

s umjerenim cijenam.

ponovno se je otvorila i prima izradbu u cirilici i latinici sv. zasijecajuće radnje, kao: razn